

Léneáris algebra és funkcionál analízis

1.) Legyen A és B két $n \times n$ -es mátrix. Bizonyítsuk be, hogy

$$\det(I - AB) = \det(I - BA).$$

Segítség: Mi a kapcsolat az AB és BA mátrixok Jordan féle normálalakja között?

A további példák segítségével a léneáris algebra és a Hilbert terek (szép) operátoraira vonatkozó spektráltétel kapcsolatát igyekszünk jobban megérteni. Tekintsük a következő példát: Legyen (X, \mathcal{A}, μ) egy mérhető tér egy μ mértékkel. Tekintsük az ezen a téren négyzetesen integrálható függvények által meghatározott H Hilbert teret. Legyen továbbá adva egy f mérhető függvény ezen a mérhető téren, és legyen $\mathbf{B} = \mathbf{B}_f$ az általa meghatározott szorzás operátor, azaz legyen $\mathbf{B}g(x) = f(x)g(x)$, minden $x \in X$ pontra és $g \in H$ függvényre. Legyen adva egy \bar{H} Hilbert tér és azon egy \mathbf{A} operátor. Azt mondjuk, hogy ennek a \mathbf{A} operátornak a \bar{H} téren megadjuk a spektrál előállítását, ha definiálunk egy (X, \mathcal{A}, μ) mértékteret, az e téren definiált négyzetesen integrálható függvények terén egy f függvény segítségével meghatározott $\mathbf{B} = \mathbf{B}_f$ szorzásoperátort továbbá a \bar{H} Hilbert tér olyan izomorfiját a H Hilbert térrel, mely az \mathbf{A} operátort a \mathbf{B} operátorba viszi, azaz $\mathbf{A}u = \mathbf{B}(\mathbf{T}u)$ minden $u \in \bar{H}$ vektorra. (Az állítás azon része, hogy minden $u \in \bar{H}$ pontot tekintünk nem korlátos operátorok esetében pontatlan, de ettől most ne zavartassuk magunkat.) Bár ez a definíció csak az egyik lehetséges definíciója operátorok spektrál előállításának, jó érveket lehet felhozni amellet, hogy érdemes ezt a definíciót vizsgálni.

2a.) Mutassuk meg, hogy véges dimenziós térbeli transzformáció esetében a spektrál előállítás ekvivalens a transzformáció mátrixának diagonalizálásával. Pontosabban egy az n dimenziós térben értelmezett \mathbf{A} operátor diagonalizálása ekvivalens az n -dimenziós térnek az \mathbf{A} operátorral együtt a fenti értelmű izomorfijával az (X, \mathcal{A}, μ) térbe egy alkalmas szorzásoperátorral, ahol X egy n elemű halmaz, \mathcal{A} az X összes részhalmazának σ -algebrája és μ a számláló mérték.

2.) Tekintsük az $(R^1, \mathcal{A}, \lambda)$ téren a négyzetesen integrálható függvények terét és ezen az $i \frac{d}{dx}$ differenciáloperátort, ahol R^1 a számegyenes, \mathcal{A} a Borel σ -algebra és λ a Lebesgue mérték. (A differenciáloperátor úgy értendő, hogy azt természetes módon definiáljuk a differenciálható függvényekre, és tekintjük ennek a számunkra legkényelmesebb kiterjesztését. Kényelmi okokból a differenciáloperátort beszoroztuk az $i = \sqrt{-1}$ számmal.) Adjuk meg ennek az operátornak a spektrál előállítását. Konkrétan: Adjuk meg az $L_2 \left(R^1, \mathcal{A}, i \frac{d}{dx} \right)$ és az $L_2 \left(R^1, \mathcal{A}, \mathbf{A}_x \right)$ rendszer izomorfiját, ahol \mathbf{A}_x az x függvényvel való szorzás operátort jelenti.

2b.) Ki lehet-e terjeszteni az $i \frac{d}{dx}$ operátort az egész Hilbert térre?

A következő feladat a funkcionálanalízisben (és a kvantummechanikában) fontos szerepet játszó Stone tétel háttérét kívánja elmagyarázni egy véges dimenziós terekben kimondott állítás segítségével. Az említett eredmény a következő:

Stone tétel. Legyen $\mathbf{Q}_t, t \geq 0$, unitér operátorok folytonos félcsoportja egy szeparábilis Hilbert téren, azaz legyen $\mathbf{Q}_{s+t} = \mathbf{Q}_s \mathbf{Q}_t, \mathbf{Q}_0 = \mathbf{I}, \lim_{t \rightarrow 0} \mathbf{Q}_t = \mathbf{I}$. Ekkor létezik olyan \mathbf{A} önadjungált operátor, melyre $\mathbf{Q}_t = e^{it\mathbf{A}}$, minden $t \geq 0$ -ra.

Az állítás jobb megértése érdekében lássuk be annak véges dimenziós analogonját.

3.) Legyen \mathbf{R} és \mathbf{S} két felcserélhető unitér $n \times n$ -es mátrix, azaz legyen $\mathbf{RS} = \mathbf{SR}$. Jelölje \mathbf{P}_λ az ortogonális vetítést az $\mathbf{R} - \lambda\mathbf{I}$ és \mathbf{Q}_μ az ortogonális vetítést a $\mathbf{S} - \mu\mathbf{I}$ mátrix magterére. Lássuk be, hogy \mathbf{P}_λ és \mathbf{Q}_μ is felcserélhető.

a.) Legyen $\mathbf{R}_t, t \in \mathbf{T}$, felcserélhető $n \times n$ -es unitér mátrixok egy rendszere. Akkor ezeknek létezik szimultán diagonalizálása, azaz olyan \mathbf{U} unitér transzformáció, melyre $\mathbf{R}_t = \mathbf{U}\Lambda_t\mathbf{U}^*$ minden $t \in \mathbf{T}$ -re, és Λ_t diagonális mátrix (egy abszolút értékű elemekkel a főátlóban).

b.) Ha $\mathbf{R}_t, t \geq 0$, unitér $n \times n$ -es mátrixok folytonos félcsoportja, azaz $\mathbf{R}_s\mathbf{R}_t = \mathbf{R}_{s+t}$ és $\lim_{t \rightarrow 0} \mathbf{R}_t = \mathbf{I}$, akkor e mátrixok felírhatóak $\mathbf{R}_t = e^{it\mathbf{A}}$ alakban, ahol \mathbf{A} $n \times n$ -es önadjungált mátrix.

Segítség: Írjuk fel az n dimenziós teret $R^n = \text{Ker}(\mathbf{R} - \lambda\mathbf{I}) + \text{Im}(\mathbf{R} - \lambda\mathbf{I})$ alakban, és vegyük észre, hogy $u \in \text{Ker}(\mathbf{R} - \lambda\mathbf{I})$ -ből ($u \in \text{Im}(\mathbf{R} - \lambda\mathbf{I})$ -ből) következik, hogy $\mathbf{S}u \in \text{Ker}(\mathbf{R} - \lambda\mathbf{I})$ ($\mathbf{S}u \in \text{Im}(\mathbf{R} - \lambda\mathbf{I})$).